

§ 2. Jako władze spisowe I instancji, powołani są starostowie, jako władza spisowa II instancji—urząd wojewódzki, który przesłane z Głównego Urzędu Statystycznego formularze spisowe rozesłał do starostów, ci ostatni zaś zajmą się rozestaniem ich zgodnie z instrukcją wszystkim właścicielom, względnie kierownikom wymienionych gospodarstw oraz zebraniem wypełnionych formularzy.

§ 3. Wypełnione kwestionariusze po sprawdzeniu dokładności i prawdziwości wypełnienia starostowie nie później niż 15 czerwca prześlą do urzędu wojewódzkiego, który po stwierdzeniu, że wszystkie gospodarstwa powyżej 50 ha. ogólnego obszaru zostały objęte spisem, prześle je do Głównego Urzędu Statystycznego nie później niż 1 lipca.

§ 4. Dane, dotyczące poszczególnych gospodarstw rolnych i leśnych, a zawarte we wspomnianych formularzach, będą użyte wyłącznie do celów statystycznych, nie będą zaś udzielane władzom publicznym lub osobom prywatnym w jakimkolwiek innym celu, np. w celu nakładania podatków lub przeprowadzenia rekwizycji. Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu odpowiadają osobiście wszyscy funkcjonariusze biorący udział w dochodzeniu.

§ 5. W razie niedostarczenia przez właścicieli, względnie kierowników gospodarstw, należycie wypełnionych kwestionariuszy do dnia 1 czerwca, starosta wyśle na koszt właściciela, względnie kierownika gospodarstwa specjalnego urzędnika z poleceniem wypełnienia kwestionariusza na miejscu. Tak samo postąpić należy, gdyby kwestionariusz nie był zgodnie z prawdziwym stanem rzeczy wypełniony.

§ 6. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw rolnych i leśnych, którzy uchylają się od wypełnienia nadesłanych im formularzy lub wypełniają je niezgodnie z prawdą, podlegają karom, przewidzianym w ustępie 2 art. 5 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących ustaw.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów *W. Sikorski*

238.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 marca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy

z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony dla b. zaboru rosyjskiego i austriackiego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 910) podatek od zapalek w wysokości 6 mk. pol., dla Górnośląskiej części Województwa Śląskiego w art. II załącznika 7 niem. ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rz. niem. strona 335), zmieniającej częściowo niem. ustawę z dnia 10 września 1919 r. o opodatkowaniu zapalek (Dz. U. Rz. niem. strona 1629) — podatek od zapalek w wysokości od 4 do 20 fenigów oraz wprowadzony na Śląsku Cieszyńskim na skutek rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 718) podatek od zapalek—podwyższa się na 80 mk. pol. od pudełka zawierającego nie więcej, jak 60 zapalek bez względu na rodzaj zapalek.

Zapalki wszelkiego rodzaju zaopatrzone masą zapalną na obu końcach i wogóle zapalki posiadające więcej niż jedno zapalenie podlegają podatkowi powyższemu w takiej wielokrotności, ile jest możliwych zapaleń.

§ 2. Opłatę akcyzową od zapalek na obszarze Województwa Śląskiego pobiera się podobnie, jak i w innych dzielnicach Rzeczypospolitej, przez naklejanie na pojedynczych pudełkach opasek podatkowych (banderol) wykupywanych w kasach skarbowych. Wyjątek stanowi książeczki z zapalkami zawierające conajwyżej 25 zapalek, które mogą być po 2 sztuki oklejone jedną opaską podatkową.

Banderolowanie zapalek wyrobionych w kraju odbywa się przed wypuszczeniem ich z fabryk, zapalek zaś sprowadzonych z zagranicy po nadejściu ich do miejsca przeznaczenia, w lokalach składowych sprowadzającego. Banderolowanie to w obu wypadkach podlega nadzorowi organów Kontroli Skarbowej.

Cena sprzedaży opasek podatkowych oprócz należności akcyzy zawierać może, podobnie jak w innych dzielnicach Rzeczypospolitej, również koszt przygotowania opasek podatkowych w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu. Minister Skarbu ma prawo według uznania zaniechać pobierania tych kosztów.

§ 3. Opaski podatkowe, wykupione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej niższej cenie, będą mogły być użyte po tym dniu do naklejania na pudełka z zapalkami po uprzednim dopłaceniu różnicy pomiędzy dotychczasową a podwyższoną stopą podatkową.

§ 4. Zapasy zapalek opodatkowanych według dotychczasowej stopy znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej w składach, lokalach handlowych lub w transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przekraczające ilość 500 (pięćset) pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak 60 zapalek) podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu po 74 mk. od pudełka.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

239.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 20, 21 i 22 rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 15, poz. 81) zmienione rozporządzeniem z dn. 12 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 91, poz. 674) otrzymują następujące brzmienie:

§ 20: „Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych, o ile termin najmu nie przekracza 3 lat, a wysokość czynszu sumy 1.000.000 mk. rocznie, zawiera izba skarbowa. O ile czynsz roczny przekracza sumę 1.000.000 mk. lub termin najmu 3 lata, projekt umowy winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministerstwu Skarbu wraz z opinią dyrektora izby skarbowej.

Kontrakty najmu podpisuje w imieniu Skarbu Państwa dyrektor izby skarbowej lub upoważniony przez niego urzędnik”.

§ 21: „Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie przeprowadzania robót i dostaw państwowych w każdym poszczególnym wypadku określa izba skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota, czy przez przedsiębiorcę w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem gospodarczym, o ile chodzi o dostawy i roboty wartości do 1.500.000 mk., co do robót i dostaw powyżej tej sumy decyduje Ministerstwo Skarbu”.

§ 22: „Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy, czy roboty nie przewyższa jednorazowo sumy 500.000 mk., mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przewyższa 500.000 mk., a nie przekracza 2.500.000 mk., projekty umów winny być zatwierdzone przez izbę skarbową; gdy cena przekracza 2.500.000 mk. należy wyjednać decyzją Ministerstwa Skarbu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 października 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 91, poz. 674).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

240.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 marca 1923 r.

w przedmiocie przekazania Delegatowi Rządu w Wilnie zatwierdzania budżetów powiatowych związków komunalnych oraz zarządzania wyborów uzupełniających do sejmików powiatowych.

Na zasadzie art. 7 i 9 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. P. P. P. № 65, poz. 395) w związku z §§ 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie organizacji władz administracyjnych II instancji na Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 47 poz. 410) i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej, o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 652) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatwierdzanie budżetów powiatowych związków komunalnych (art. 47 p. 3 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszaru Polski byłego zaboru rosyjskiego Dz. P. P. P. № 13, poz. 141), oraz zarządzanie wyborów uzupełniających do sejmików powiatowych (art. 12 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. № 13, poz. 141), zastrzeżone dotąd kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych, przekazuje się Delegatowi Rządu w Wilnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*